

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1094/2010**
af 24. november 2010
om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for
Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og
om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF
(EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)

Ændret ved:

			Tidende		
			nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014	L 153	1	22.5.2014	
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019	L 334	1	27.12.2019	

▼B**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
Nr. 1094/2010****af 24. november 2010****om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF****KAPITEL I****OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS***Artikel 1***Oprettelse og indsatsområde**

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (i det følgende benævnt »myndigheden«).

▼M2

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, og inden for rammerne af direktiv 2009/138/EF med undtagelse af afsnit IV deri, af direktiv 2002/87/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 ⁽¹⁾ og direktiv 2016/2341 ⁽²⁾ og, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, arbejdsmarkedsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringsformidlere, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

Myndigheden bidrager til arbejdet i Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽³⁾, vedrørende forebyggelse af anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ og forordning (EU) nr. 1093/2010. Myndigheden træffer afgørelse om sit samtykke i overensstemmelse med artikel 9a, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsmarkedsrelaterede pensionskassers (Torpers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

▼ M2

3. Myndigheden handler på forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, finansielle konglomeraters, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers og forsikringsformidlers aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af de i stk. 2 omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse, under hensyntagen til bæredygtige forretningsmodeller og integreringen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer, såfremt sådanne tiltag er nødvendige for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af disse retsakter.

▼ B

4. Med hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser foregriber myndighedens foranstaltninger dog ikke den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning.

5. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

▼ M2

6. Formålet med myndigheden er at beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellem- og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager inden for sine respektive beføjelser til:

▼ B

- a) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn
- b) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion
- c) at styrke den internationale tilsynskoordinering
- d) at undgå tilsynsarbitrage og fremme ensartede konkurrencevilkår

▼ M2

- e) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med risici forbundet med aktiviteter i relation til forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og at disse risici reguleres i tilstrækkeligt omfang
- f) at øge kunde- og forbrugerbeskyttelsen og
- g) at øge tilsynsmæssig konvergens i hele det indre marked.

Med henblik herpå bidrager myndigheden til at sikre en konsekvent, virkningsfuld og effektiv anvendelse af de i denne artikels stk. 2 omhandlede retsakter, fremmer tilsynsmæssig konvergens og afgiver i overensstemmelse med artikel 16a udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

▼B

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver potentiel systemisk risiko, der udgøres af finansielle institutioner, hvis svigt kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

▼M2

Myndigheden skal handle uafhængigt og objektivt og på en ikkediskriminerende og gennemsigtig måde i Unionens interesse som helhed og skal, i det omfang det er relevant, respektere proportionalitetsprincippet. Myndigheden skal stå til ansvar og handle med integritet og skal sikre, at alle interessenter behandles retfærdigt.

Indholdet og formen af myndighedens tiltag og foranstaltninger, navnlig retningslinjer, henstillinger, udtalelser, spørgsmål og svar samt udkast til reguleringsmæssige standarder og gennemførelsesmæssige standarder, skal fuldt ud overholde bestemmelserne i denne forordning og i de i stk. 2 omhandlede lovgivningsmæssige retsakter. I det omfang det er tilladt og relevant i henhold til de pågældende bestemmelser, skal myndighedens tiltag og foranstaltninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet tage behørigt hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til en finansiell institutions, et selskabs eller en anden enheds virksomhed eller en finansiell aktivitet, der er berørt af myndighedens tiltag og foranstaltninger.

7. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg, der rådgiver den i, hvordan dens tiltag og foranstaltninger, i fuld overensstemmelse med gældende regler, bør tage hensyn til specifikke forskelle, som er fremherskende i sektoren, for så vidt angår arten, omfanget og kompleksiteten af risici, forretningsmodeller og forretningspraksis samt størrelsen af de finansielle institutioner og af markeder, i den udstrækning sådanne faktorer er relevante i henhold til de pågældende regler.

▼B*Artikel 2***Europæisk finanstilsynssystem****▼M2**

1. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som helhed og en effektiv og tilstrækkelig beskyttelse af kunderne til og forbrugerne af finansielle tjenesteydelser.

▼B

2. ESFS består af følgende:

a) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nærværende forordning fastsatte opgaver

b) myndigheden

▼B

- c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾
- d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾
- e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), som skal varetage de i artikel 54-57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1093/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastsatte opgaver
- f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder i medlemsstaterne som fastlagt i de EU-retsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.

▼M2

4. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem og fra myndigheden til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er hensigtsmæssige og pålidelige.

▼B

5. De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle institutioner, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

▼M2

Uden at det berører nationale kompetencer, omfatter henvisninger til tilsyn i denne forordning alle relevante aktiviteter, der skal udføres af alle kompetente myndigheder i henhold til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

*Artikel 3***Myndighedernes ansvar**

1. De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), omhandlede myndigheder står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Myndigheden samarbejder, i overensstemmelse med artikel 226 i TEUF, fuldt ud med Europa-Parlamentet i forbindelse med enhver undersøgelse, der udføres i henhold til nævnte artikel.

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

⁽²⁾ Se side 84 i denne EUT.

▼M2

3. Tilsynsrådet vedtager en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, og fremsender hvert år senest den 15. juni denne beretning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

4. På Europa-Parlamentets anmodning deltager formanden i en høring i Europa-Parlamentet om myndighedens resultater. Der afholdes en høring mindst én gang om året. Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

5. Formanden aflægger skriftlig rapport om myndighedens virksomhed til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 4 omhandlede erklæring.

6. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 11-18 og artikel 20 og 33 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

7. Myndigheden besvarer mundtligt eller skriftligt ethvert spørgsmål, Europa-Parlamentet eller Rådet retter til den, senest fem uger efter dets modtagelse.

8. Formanden fører efter anmodning fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden, næstformændene og koordinatorene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg. Alle deltagere skal overholde bestemmelserne om tavshedspligt.

9. Myndigheden informerer efter anmodning, uden at det berører dens tavshedspligt som følge af deltagelse i internationale fora, Europa-Parlamentet om sit bidrag til en samlet, fælles, konsekvent og effektiv repræsentation af Unionens interesser i sådanne internationale fora.

▼B*Artikel 4***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

1) »finansielle institutioner«: selskaber, enheder samt fysiske og juridiske personer, der er omfattet af en eller flere af de lovgivningsmæssige retsakter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2. I forbindelse med direktiv 2005/60/EF forstås ved »finansielle institutioner« kun forsikringsselskaber og forsikringsformidlere som defineret i det pågældende direktiv

2) »kompetente myndigheder«:

i) tilsynsmyndigheder som defineret i direktiv 2009/138/EF og kompetente myndigheder som defineret i direktiv 2003/41/EF og 2002/92/EF

▼M2

- ii) med hensyn til direktiv 2002/65/EF, de myndigheder og organer, der har ansvaret for at sikre, at finansielle institutioner overholder kravene i nævnte direktiv.

▼B*Artikel 5***Juridisk status**

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.
2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsure og optræde som part i retssager.
3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

*Artikel 6***Sammensætning**

Myndigheden består af:

- 1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 43 nævnte opgaver
- 2) et styrelsesudvalg, der varetager de i artikel 47 nævnte opgaver
- 3) en formand, der varetager de i artikel 48 nævnte opgaver
- 4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver
- 5) et klagenevæn, der varetager de i artikel 60 nævnte opgaver.

*Artikel 7***Hjemsted**

Myndigheden har hjemsted i Frankfurt am Main.

▼M2

Placeringen af myndighedens hjemsted påvirker ikke myndighedens udførelse af sine opgaver og beføjelser, tilrettelæggelsen af dens forvaltningsstruktur, driften af dens primære organisation eller hovedfinansieringen af dens aktiviteter og kan, hvor det er relevant, give mulighed for deling blandt Unionens agenturer af administrative støttetjenester og facilitetsstyringstjenester, som ikke er knyttet til myndighedens kerneaktiviteter.

▼B

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER*Artikel 8***Myndighedens opgaver og beføjelser**

1. Myndigheden har følgende opgaver:

▼M2

- a) på grundlag af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer, henstillinger og andre foranstaltninger, herunder udtalelser
- aa) at udvikle og ajourføre en EU-tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner i Unionen, som skal indeholde bedste praksis og metoder og processer af høj kvalitet under hensyntagen til bl.a. skiftende forretningspraksis og forretningsmodeller og størrelsen af de finansielle institutioner og af markeder
- b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, navnlig ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent, virkningsfuld og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, undgå tilsynsarbiterage, fremme og overvåge tilsynsmæssig uafhængighed, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisesituationer

▼B

- c) at fremme og lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder
- d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger

▼M2

- e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringer af kompetente myndigheder og i den forbindelse udstede retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis med henblik på at styrke ensartetheden i tilsynsresultaterne
- f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde, herunder, i det omfang det er relevant, udviklingen med hensyn til tendenser inden for forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, navnlig for husholdninger og SMV'er, og inden for innovative finansielle tjenesteydelser under behørig hensyntagen til udviklingen med hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer
- g) at foretage markedsanalyser med henblik på at informere varetagelsen af myndighedens funktioner
- h) hvor det er relevant, at fremme beskyttelse af forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og pensionsmodtagere, forbrugere og investorer, navnlig med hensyn til mangler i en grænseoverskridende sammenhæng og under hensyntagen til dermed forbundne risici

▼B

- i) at bidrage til, at tilsynskollegierne fungerer konsekvent samt til overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, idet alle forsikringstagere, begunstigede og i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau i henhold til artikel 21-26

▼M2

- ia) at bidrage til fastlæggelsen af en fælles EU-strategi for finansielle data

▼B

- j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter
- k) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle institutioner, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger

▼M2

- ka) på sin hjemmeside at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre alle reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer, henstillinger samt spørgsmål og svar for hver af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, herunder oversigter vedrørende status for det igangværende arbejde og tidsplanen for vedtagelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

1a. Ved udførelsen af sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning skal myndigheden:

- a) udnytte samtlige de beføjelser, den har til rådighed
- b) under behørig hensyntagen til formålet om at sikre finansielle institutioners sikkerhed og soliditet fuldt ud tage hensyn til de forskellige typer af finansielle institutioner og deres forskellige forretningsmodeller og størrelser, og
- c) tage hensyn til teknologisk innovation, innovative og bæredygtige forretningsmodeller, såsom andelsselskaber og gensidige selskaber, samt integrering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer.

▼B

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

- a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 10
- b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 15
- c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 16

▼ M2

- ca) at udstede henstillinger som fastsat i artikel 29a

▼ B

- d) at udstede henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 17, stk. 3

▼ M2

- da) at udstede advarsler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3

▼ B

- e) at træffe individuelle afgørelser rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3
- f) i tilfælde vedrørende EU-ret, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle afgørelser rettet til finansielle institutioner i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 6, artikel 18, stk. 4, og artikel 19, stk. 4

▼ M2

- g) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 16a

ga) at svare på spørgsmål som fastsat i artikel 16b

gb) at iværksætte tiltag i overensstemmelse med artikel 9a

▼ B

- h) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle institutioner som fastsat i artikel 35
- i) at udvikle fælles metoder til vurdering af produkttegenskabernes og distributionsprocessernes betydning for institutionernes finansielle stilling og for forbrugerbeskyttelsen
- j) at oprette en centralt tilgængelig database over registrerede finansielle institutioner på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

▼ M2

3. Under udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, og udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2, handler myndigheden på grundlag af og inden for grænserne af de lovgivningsmæssige rammer og tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, hvor det er relevant, og princippet om bedre regulering, herunder til resultaterne af cost-benefit-analyser i overensstemmelse med denne forordning.

De i artikel 10, 15, 16 og 16a omhandlede åbne offentlige høringer skal foretages så bredt som muligt for at sikre inddragelse af alle interesserede parter og skal give interessenterne rimelig tid til at svare. Myndigheden offentliggør en sammenfatning af de svar, der er modtaget fra interessenterne, samt en oversigt over, hvordan de oplysninger og synspunkter, der fremkom i høringen, blev anvendt i et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard og et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard.

▼B*Artikel 9***Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter**

1. Myndigheden indtager en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:

▼M2

- a) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser såsom udviklingen i omkostninger og gebyrer ved finansielle tjenesteydelser og produkter i detaileddet i medlemsstaterne
- aa) at gennemføre dybdegående tematiske undersøgelser af markedsadfærd og derved skabe en fælles forståelse af markedspraksisser med henblik på at identificere eventuelle problemer og analysere deres virkninger
- ab) at udvikle risikoindikatorer for detailmarkedet til rettidig identifikation af potentielle årsager til, at forbrugere og investorer kan lide skade

▼B

- b) at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer fra de kompetente myndigheder
- c) at udvikle uddannelsesstandarder for erhvervet
- d) at bidrage til udviklingen af fælles regler om videregivelse af oplysninger

▼M2

- e) at bidrage til lige vilkår på det indre marked, således at forbrugere og andre brugere af finansielle tjenesteydelser har lige adgang til finansielle tjenesteydelser og produkter og
- f) at koordinere de kompetente myndigheders mystery shopping-aktiviteter, i det omfang det er relevant.

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet samt konvergens og effektivitet med hensyn til regulerings- og tilsynspraksis.

▼B

3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 6.

▼M2

4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om forbrugerbeskyttelse og finansiell innovation, der samler alle relevante kompetente myndigheder og myndigheder med ansvar for forbrugerbeskyttelse med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen, opnå en koordineret tilgang til den reguleringsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og

▼ **M2**

yde rådgivning, som myndigheden fremlægger for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Myndigheden arbejder tæt sammen med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾, med henblik på at undgå overlappning, uoverensstemmelser og retsikkerhed inden for databeskyttelse. Myndigheden kan også invitere nationale databeskyttelsesmyndigheder som observatører i udvalget.

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse markedsføring, distribution eller salg af visse typer af finansielle produkter, instrumenter eller aktiviteter, der har potentialet til at kunne forårsage væsentlig finansiell skade for kunder eller forbrugere eller true de finansielle markeders velordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, eller, hvis det er påkrævet, i tilfælde af en krisesituation i overensstemmelse med og i henhold til betingelserne fastsat i artikel 18.

Myndigheden tager den i første afsnit omhandlede afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst hver sjette måned. Myndigheden kan, efter mindst to på hinanden følgende forlængelser og baseret på en grundig analyse, der sigter mod at vurdere virkningerne for kunden eller forbrugeren, træffe beslutning om en årlig forlængelse af forbuddet.

En medlemsstat kan anmode myndigheden om at genoverveje sin afgørelse. I så fald afgør myndigheden i henhold til proceduren i artikel 44, stk. 1, andet afsnit, om denne afgørelse fastholdes.

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer finansiell aktivitet eller praksis og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

Artikel 9a

»No action«-meddelelser

1. Myndigheden træffer kun de i denne artikels stk. 2 omhandlede foranstaltninger i ekstraordinære tilfælde, når den vurderer, at anvendelsen af en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter eller af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er baseret på disse lovgivningsmæssige retsakter, kan give anledning til væsentlige spørgsmål af en af følgende årsager:

- a) myndigheden vurderer, at bestemmelser i en sådan retsakt kan være i direkte strid med en anden relevant retsakt

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

▼ **M2**

- b) hvor retsakten er en af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, ville manglende delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, som ville supplere eller præcisere den pågældende lovgivningsmæssige retsakt, rejse berettiget tvivl om retsvirkningerne af den lovgivningsmæssige retsakt eller dens korrekte anvendelse
- c) manglende retningslinjer og henstillinger som omhandlet i artikel 16 ville give anledning til praktiske problemer med hensyn til anvendelsen af den relevante lovgivningsmæssige retsakt.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde sender myndigheden de kompetente myndigheder og Kommissionen en detaljeret skriftlig beskrivelse af de forhold, den mener foreligger.

I de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede tilfælde forelægger myndigheden Kommissionen en udtalelse om eventuelle tiltag, som den måtte finde passende, i form af et nyt lovgivningsmæssigt forslag eller et forslag til en ny delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt, og om, hvor hastende myndigheden vurderer at forholdet er. Myndigheden offentliggør sin udtalelse.

I det i denne artikels stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde vurderer myndigheden hurtigst muligt behovet for at vedtage relevante retningslinjer eller henstillinger i overensstemmelse med artikel 16.

Myndigheden handler hurtigt, navnlig med henblik på at bidrage til at forebygge de forhold, der er omhandlet i stk. 1, når det er muligt.

3. Om nødvendigt i de i stk. 1 omhandlede tilfælde og i afventning af vedtagelse og anvendelse af nye foranstaltninger efter den i stk. 2 omhandlede fremgangsmåden, afgiver myndigheden udtalelser om specifikke bestemmelser i de i stk. 1 omhandlede retsakter med henblik på at fremme konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsyns- og håndhævelsespraksis og den fælles, ensartede og konsekvente anvendelse af EU-retten.

4. Vurderer myndigheden på grundlag af de modtagne oplysninger, navnlig fra kompetente myndigheder, at enhver af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter eller delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er baseret på disse lovgivningsmæssige retsakter, rejser væsentlige ekstraordinære spørgsmål vedrørende markedstillid, forbruger-, kunde- eller investorbeskyttelse, de finansielle markeders eller råvaremarkedernes velordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen, sender den uden unødigt ophold de kompetente myndigheder og Kommissionen en detaljeret skriftlig beskrivelse af de forhold, den mener foreligger. Myndigheden kan forelægge Kommissionen en udtalelse om ethvert tiltag, som den finder passende, i form af et nyt lovgivningsmæssigt forslag eller et forslag til en ny delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt, og om, hvor hastende forholdet er. Myndigheden offentliggør sin udtalelse.

▼B*Artikel 10***Reguleringsmæssige tekniske standarder****▼M2**

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

▼B

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

▼M2

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede relevante interessentgrupper.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unionens interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller kun at vedtage det delvis eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke vedtager det, eller med en forklaring på sine ændringer. Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼B

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

▼B

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

▼M2

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Myndigheden underretter i god tid Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at den ikke vil overholde den nye tidsfrist.

▼B

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

▼M2

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede relevante interessentgruppe.

▼B

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

▼M2

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene »reguleringsmæssig teknisk standard« skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

▼B*Artikel 11***Udøvelse af delegationen**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år fra den 16. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 14.
2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 12-14 anførte betingelser.

*Artikel 12***Tilbagekaldelse af delegationen**

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 13***Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder****▼M1**

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

▼M2

▼B

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i

▼B

stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den. Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

*Artikel 14***Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder**

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 10, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

*Artikel 15***Gennemførelsesmæssige tekniske standarder****▼M2**

1. Hvor Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er at fastlægge betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede relevante interessentgruppe.

▼ M2

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen kan forlænge denne frist med én måned. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unions interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt at vedtage det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at vedtage det, eller med en forklaring på sine ændringer. Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Myndigheden underretter i god tid Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at den ikke vil overholde den nye tidsfrist.

▼ B

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2 kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

▼ M2

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede relevante interessentgruppe.

▼ B

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼B

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

▼M2

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene »gennemførelsesmæssig teknisk standard« skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

▼B*Artikel 16***Retningslinjer og henstillinger****▼M2**

1. Myndigheden udsteder retningslinjer rettet til alle kompetente myndigheder eller alle finansielle institutioner og udsteder henstillinger til en eller flere kompetente myndigheder eller til en eller flere finansielle institutioner med henblik på at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

Retningslinjer og henstillinger skal være i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt ved de i artikel 1, stk. 2, eller i nærværende artikel omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

2. Myndigheden gennemfører, hvor det er hensigtsmæssigt, åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele ved at udstede de pågældende retningslinjer og henstillinger. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Myndigheden anmoder, hvor det er hensigtsmæssigt, også om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger. Hvor myndigheden ikke gennemfører åbne offentlige høringer eller ikke anmoder om rådgivning fra interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger, skal den begrunde dette.

▼ M2

2a. Retningslinjer og henstillinger må ikke blot henvide til eller gengive dele af lovgivningsmæssige retsakter. Før myndigheden udsteder en ny retningslinje eller henstilling, gennemgår den først de eksisterende retningslinjer og henstillinger for at undgå overlappning.

▼ B

3. De kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udstedelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra den kompetente myndighed for ikke at efterleve den retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle finansielle institutioner på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

▼ M2

4. Myndigheden underretter i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt.

*Artikel 16a***Udtalelser**

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan omfatte en offentlig høring eller en teknisk analyse.

3. Med hensyn til den tilsynsmæssige vurdering af fusioner og erhvervelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver samråd mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse om en tilsynsmæssig vurdering, undtagen i forbindelse med kriterierne i artikel 59, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/138/EF. Udtalelsen skal afgives straks og under alle omstændigheder inden udgangen af vurderingsperioden i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF.

▼ **M2**

4. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen yde teknisk rådgivning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

*Artikel 16b***Spørgsmål og svar**

1. Uden at det berører denne artikels stk. 5, kan spørgsmål vedrørende den praktiske anvendelse eller gennemførelse af bestemmelserne i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, dermed forbundne delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til disse lovgivningsmæssige retsakter indgives til myndigheden af enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder og EU-institutioner og -organer, på et hvilket som helst officielt EU-sprog.

Inden et spørgsmål indgives til myndigheden, skal finansielle institutioner overveje, om spørgsmålet først skal rettes til deres kompetente myndighed.

Før den offentliggør svar på antagelige spørgsmål, kan myndigheden anmode om yderligere oplysninger vedrørende spørgsmål stillet af den i dette stykke omhandlede fysiske eller juridiske person.

2. Myndighedens svar på spørgsmål som omhandlet i stk. 1 er ikke bindende. Svaret gøres tilgængeligt på som minimum det sprog, spørgsmålet blev indgivet på.

3. Myndigheden opretter og vedligeholder et webbaseret værktøj på sit websted til indgivelse af spørgsmål og rettidig offentliggørelse af alle modtagne spørgsmål samt alle svar på alle antagelige spørgsmål i henhold til stk. 1, medmindre offentliggørelse strider mod de pågældende personers legitime interesser eller ville indebære risici for det finansielle systems stabilitet. Myndigheden kan afvise spørgsmål, som den ikke har til hensigt at besvare. Myndigheden offentliggør afviste spørgsmål på sit websted, hvor de skal være tilgængelige i en periode på to måneder.

4. Tre stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet kan anmode tilsynsrådet om at beslutte i medfør af artikel 44, om problemstillingen i det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede antagelige spørgsmål skal behandles i retningslinjer i medfør af artikel 16, om der skal anmodes om rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe, om spørgsmål og svar skal tages op til fornyet overvejelse med passende mellemrum, om der skal gennemføres åbne offentlige høringer, eller om potentielle omkostninger og fordele herved skal analyseres. Sådanne høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af de pågældende udkast til spørgsmål og svar eller til sagens særligt hastende karakter. Når den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe involveres, gælder der en pligt til at sikre fortrolighed.

▼ M2

5. Myndigheden videregiver spørgsmål, der kræver fortolkning af EU-retten, til Kommissionen. Myndigheden offentliggør eventuelle svar fra Kommissionen.

▼ B*Artikel 17***Overtrædelse af EU-retten**

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller har den anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten, herunder de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10-15, navnlig ved ikke at påse, at en finansiel institution opfylder kravene i disse retsakter, anvender myndigheden de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

▼ M2

2. Efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgrupperne eller på eget initiativ, herunder når dette er baseret på velunderbyggede oplysninger fra fysiske eller juridiske personer, og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed skal myndigheden redegøre for, hvordan den agter at gå videre med sagen, og, hvor det er relevant, foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

▼ M1

Uden at det berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser, giver den kompetente myndighed hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på sin undersøgelse, herunder om, hvordan de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter finder anvendelse i overensstemmelse med EU-retten.

▼ M2

Uden at det berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser, kan myndigheden efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed rette en behørigt berettiget og begrundet anmodning om oplysninger direkte til andre kompetente myndigheder, når en anmodning om oplysninger fra den berørte kompetente myndighed har vist sig eller skønnes at være utilstrækkelig til at opnå de oplysninger, som anses for nødvendige med henblik på at undersøge en påstået overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

Modtageren af en sådan anmodning forelægger uden unødigt ophold myndigheden klare, nøjagtige og fuldstændige oplysninger.

2a. Uden at det berører beføjelser i henhold til denne forordning, og inden den udsteder en henstilling som anført i stk. 3, går myndigheden i dialog med den berørte kompetente myndighed, hvor den finder en sådan dialog hensigtsmæssig med henblik på at afhjælpe en overtrædelse af EU-retten, i et forsøg på at nå til enighed om tiltag, der er nødvendige, for at den kompetente myndighed kan overholde EU-retten.

▼ B

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

▼B

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at den kompetente myndighed tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

▼M2

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i denne artikels stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan manglende overholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems velordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvor de relevante krav i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne iværksætter alle nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i overensstemmelse med stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en afgørelse i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme den formelle udtalelse eller afgørelse, alt efter hvad der foreligger.

▼B

8. Myndigheden anfører i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle institutioner der ikke har efterlevet de i nærværende artikels stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser eller afgørelser.

▼M2*Artikel 17a***Beskyttelse af indberettende personer**

1. Myndigheden skal have indført særlige indberetningskanaler til at modtage og behandle oplysninger fra en fysisk eller juridisk person, der indberetter faktiske eller potentielle overtrædelser, retsmisbrug eller manglende anvendelse af EU-retten.

2. De fysiske eller juridiske personer, der indberetter via disse kanaler, beskyttes mod repressalier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ⁽¹⁾, i det omfang det finder anvendelse.

3. Myndigheden sikrer, at alle oplysninger kan fremsendes anonymt eller som fortrolige oplysninger og sikkert. Hvor myndigheden finder, at de fremsendte oplysninger indeholder beviser for eller tydelige tegn på en væsentlig overtrædelse, giver den feedback til den indberettende person.

▼B*Artikel 18***Tiltag i krisesituationer**

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer, når det findes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

For at kunne spille denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente nationale tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

2. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, ESA'erne vedtage en afgørelse rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden. Såfremt afgørelsen ikke forlænges ved afslutningen af en periode på en måned, udløber den automatisk. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituationen for ophørt.

Når ESRB eller myndigheden skønner, at en krisesituation kan opstå, udsteder de en fortrolig henstilling til Rådet og foretager en vurdering af situationen. Rådet vurderer derefter, om der er behov for at indkalde til et møde. I denne proces sikres det, at der tages behørigt fortrolighedshensyn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

▼B

Hvis Rådet fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

▼M2

3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af denne artikels stk. 2, og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de kompetente myndigheders side som reaktion på ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders velordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen eller kunde- og forbrugerbeskyttelsen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, hvorved den kræver, at de kompetente myndigheder iværksætter de nødvendige tiltag i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter for at imødegå sådanne udviklinger, ved at påse, at finansielle institutioner og kompetente myndigheder opfylder kravene i disse lovgivningsmæssige retsakter.

▼B

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke den afgørelse fra myndigheden, der omhandlet i stk. 3, inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder i reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiell institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF. Dette gælder kun i situationer, hvor en kompetent myndighed ikke anvender de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, eller anvender dem på en måde, der synes at være et åbenlyst brud på disse retsakter, og hvor det er nødvendigt at handle omgående for at genoprette de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen.

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

*Artikel 19***Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer****▼M2**

1. I tilfælde, der er specificeret i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, og uden at det berører de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17, kan myndigheden bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed efter proceduren i nærværende artikels stk. 2-4 i et af følgende scenarier:

▼ M2

- a) efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder, hvor en kompetent myndighed er uenig i proceduren eller indholdet af et tiltag, et foreslået tiltag eller inaktivitet fra en anden kompetent myndigheds side
- b) i tilfælde, hvor de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter foreskriver, at myndigheden kan yde bistand på eget initiativ, hvor der på grundlag af objektive årsager kan fastslås uenighed mellem kompetente myndigheder.

I tilfælde, hvor de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter foreskriver, at de kompetente myndigheder skal træffe en fælles afgørelse, og hvor myndigheden i overensstemmelse med disse retsakter på eget initiativ kan bistå de berørte kompetente myndigheder med at nå til enighed efter proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, antages der at være uenighed, hvor de pågældende myndigheder ikke har truffet en fælles afgørelse inden for den frist, der er fastsat i de pågældende retsakter.

1a. De berørte kompetente myndigheder underretter i følgende tilfælde uden unødigt ophold myndigheden om, at der ikke er opnået en aftale:

- a) hvor der i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter er fastsat en frist for at nå frem til en aftale mellem de kompetente myndigheder, og en af følgende sker:
 - i) fristen er udløbet, eller
 - ii) mindst to berørte kompetente myndigheder konkluderer på grundlag af objektive årsager, at der er uenighed
- b) hvor der i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter ikke er fastsat en frist for at nå frem til en aftale mellem de kompetente myndigheder, og en af følgende sker:
 - i) mindst to berørte kompetente myndigheder konkluderer på grundlag af objektive årsager, at der er uenighed. eller
 - ii) der er gået to måneder, siden en kompetent myndighed modtog en anmodning fra en anden kompetent myndighed om at træffe bestemte tiltag med henblik på at overholde de pågældende retsakter, og den anmodede myndighed har endnu ikke vedtaget en afgørelse, der imødekommer anmodningen.

1b. Formanden vurderer, hvorvidt myndigheden bør handle i overensstemmelse med stk. 1. Hvor denne indgriben sker på myndighedens eget initiativ, underretter myndigheden de berørte kompetente myndigheder om sin afgørelse vedrørende denne indgriben.

I tilfælde, hvor de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter foreskriver, at der skal træffes en fælles afgørelse, udsætter alle kompetente myndigheder, der er involveret i den fælles afgørelse, deres individuelle afgørelser, indtil myndigheden har truffet afgørelse efter proceduren i artikel 44, stk. 4. Beslutter myndigheden at handle, udsætter alle de kompetente myndigheder, der er involveret i den fælles afgørelse, deres afgørelser, indtil proceduren i nærværende artikels stk. 2 og 3 er afsluttet.

▼B

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter samt til sagens kompleksitet og hastende karakter. På det stadium virker myndigheden som mægler.

▼M2

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 2, kan myndigheden træffe en afgørelse, hvorved den pålægger disse kompetente myndigheder at iværksætte eller undlade at iværksætte specifikke tiltag til at bilægge sagen og at sikre overholdelse af EU-retten. Myndighedens afgørelse er bindende for de berørte kompetente myndigheder. Myndighedens afgørelse kan indebære, at kompetente myndigheder pålægges at tilbagekalde eller ændre en afgørelse, som de har vedtaget, eller at bruge de beføjelser, de har i henhold til den relevante EU-ret.

3a. Myndigheden underretter de berørte kompetente myndigheder om afslutningen af procedurerne i henhold til stk. 2 og 3, i givet fald sammen med den afgørelse, den har truffet i henhold til stk. 3.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en finansiell institution overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, i denne forordning omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til den pågældende finansielle institution, hvorved den pålægger denne at iværksætte de nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

▼B

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget vedrørende samme sagsforhold. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse afgørelser.

6. Myndighedens formand giver i den i artikel 50, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder og deres karakter og type, indgåede aftaler samt de afgørelser, der er vedtaget til bilæggelse af sådanne tvister.

*Artikel 20***Bilæggelse af tværsektorielle tvister mellem kompetente myndigheder**

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 19 og artikel 56 de tværsektorielle tvister, der måtte opstå mellem kompetente myndigheder som fastsat i artikel 4, nr. 2, i henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1093/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

▼B*Artikel 21***Tilsynskollegier****▼M2**

1. Myndigheden fremmer og overvåger inden for rammerne af sine beføjelser den virkningsfulde, effektive og konsekvente virkemåde af tilsynskollegier, der er etableret ved lovgivningsmæssige retsakter omhandlet i artikel 1, stk. 2, og fremmer en konsekvent og sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at skabe konvergens med hensyn til bedste tilsynspraksis fremmer myndigheden fælles tilsynsplaner og fælles undersøgelser, og myndighedens personale har fuld ret til deltagelse i tilsynskollegierne og skal som sådan kunne deltage i tilsynskollegiernes aktiviteter, herunder kontrolbesøg på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.

2. Myndigheden indtager en ledende rolle for at sikre, at tilsynskollegier for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen fungerer konsekvent og sammenhængende under hensyntagen til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede finansielle institutioner udgør, og indkalder om nødvendigt til et møde i et tilsynskollegium.

▼B

Ved anvendelse af dette stykke og denne artikels stk. 1 anses myndigheden for at være en »kompetent myndighed« i henhold til den relevante lovgivning.

Myndigheden kan:

- a) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de kompetente myndigheder for at lette kollegiets arbejde og oprette og forvalte et centralt system til at gøre sådan information tilgængelig for de kompetente myndigheder i kollegiet

▼M2

- b) indlede og koordinere stresstests på EU-plan i overensstemmelse med artikel 32 for at vurdere finansielle institutioners modstanddygtighed, navnlig den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør som omhandlet i artikel 23, over for ugunstige markedsudviklinger, og evaluere potentialet for, at den systemiske risiko øges i stresssituationer, og sikre, at der anvendes en konsekvent metode på nationalt niveau for sådanne tests, og, hvor det er hensigtsmæssigt, rette en henstilling til den kompetente myndighed om at korrigere forhold identificeret i stresstesten, herunder en henstilling om at udføre konkrete vurderinger; den kan henstille til de kompetente myndigheder at foretage kontrolbesøg på stedet, og kan deltage i sådanne kontrolbesøg på stedet, for at sikre sammenligneligheden og pålideligheden af metoder, praksis og resultater af vurderinger på EU-plan

▼B

- c) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som finansielle institutioner er eller kan blive udsat for som fastlagt under tilsynsprocessen eller i stresssituationer

▼B

- d) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de kompetente myndigheder udfører, og
- e) anmode et kollegium om yderligere overvejelser i tilfælde, hvor det mener, at afgørelsen vil føre til en ukorrekt anvendelse af EU-retten eller ikke vil bidrage til målet om konvergens med hensyn til tilsynspraksis. Den kan også anmode koncerntilsynsmyndigheden om at planlægge et møde i kollegiet eller tilføje et punkt på dagsordenen for et møde.

▼M2

3. Myndigheden kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, og i overensstemmelse med artikel 10-15 for at sikre ensartede betingelser for anvendelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende tilsynskollegiernes operationelle funktion. Myndigheden kan udstede retningslinjer og henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 for at fremme konvergens med hensyn til tilsynsfunktioner og den bedste praksis, som tilsynskollegierne har vedtaget.

▼B

4. Myndigheden har en retligt bindende mæglerrolle med henblik på at bilægge tvister mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 19. Myndigheden kan træffe tilsynsafgørelser, der finder umiddelbar anvendelse på den berørte institution i overensstemmelse med artikel 19.

*Artikel 22***▼M2****Almindelige bestemmelser om systemiske risici****▼B**

1. Myndigheden skal behørigt overveje systemiske risici som defineret i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse af de finansielle tjenester, der:

- a) skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og
- b) kan have alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheden skal, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje overvågning og vurdering af systemiske risici som udarbejdet af ESRB og myndigheden og reagere på advarsler og henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

▼M2

2. Myndigheden udarbejder i samarbejde med ESRB og i overensstemmelse med artikel 23 en fælles tilgang til identifikation og måling af systemisk betydning, herunder kvantitative og kvalitative indikatorer, når det er hensigtsmæssigt.

▼B

Disse indikatorer vil være et vigtigt element i fastlæggelsen af passende tilsynshandlinger. Myndigheden skal overvåge, i hvor høj grad de trufne afgørelser er konvergente, med henblik på at fremme en fælles tilgang.

▼B

3. Myndigheden udarbejder, når det er nødvendigt, supplerende retningslinjer og henstillinger til de finansielle institutioner for at tage hensyn til den systemiske risiko, de udgør, jf. dog de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

Myndigheden skal sikre, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, tages i betragtning, når der udarbejdes udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

▼M2

4. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt type finansiell institution eller produkttype eller adfærd for at vurdere potentielle trusler mod det finansielle systems stabilitet eller mod beskyttelsen af kunder eller forbrugere.

Efter en undersøgelse foretaget i henhold til første afsnit kan tilsynsrådet fremsætte passende henstillinger vedrørende tiltag til de berørte kompetente myndigheder.

Med henblik herpå kan myndigheden bruge de beføjelser, den tillægges i henhold til denne forordning, herunder artikel 35.

▼B

5. Det Fælles Udvalg sikrer overordnet tværsektoriell koordinering af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne artikel.

*Artikel 23***Identifikation og måling af systemiske risici****▼M2**

1. Myndigheden skal i samråd med ESRB udarbejde kriterier for identifikation og måling af systemiske risici og en passende ordning for stresstest, der omfatter en evaluering af potentialet for, at den systemiske risiko, som deltagere på det finansielle marked udgør eller er udsat for, stiger i stresssituationer, herunder potentielle miljørelaterede systemiske risici. Tilsynet med de deltagere på det finansielle marked, der kunne udgøre en systemisk risiko, skal styrkes, og om nødvendigt skal de genopretnings- og afviklingsplaner, der er omhandlet i artikel 25, finde anvendelse.

▼B

2. Myndigheden skal fuldt ud tage hensyn til de relevante internationale strategier, når den udarbejder kriterierne for identifikation og måling af systemisk risiko, som forsikrings-, genforsikrings- og arbejdsmarkedspensionsinstitutioner kan udgøre, herunder dem, der er fastlagt af Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Valutafond (IMF), Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (ISIA) og Den Internationale Betalingsbank (BIS).

▼B*Artikel 24***Permanent kapacitet til at reagere på systemiske risici**

1. Myndigheden skal sikre, at den har specialiseret og konstant kapacitet til at reagere effektivt på fremkomsten af systemiske risici som omhandlet i artikel 22 og 23, navnlig i forbindelse med institutioner, der udgør en systemisk risiko.
2. Myndigheden skal udføre de opgaver, der er pålagt den i denne forordning, og den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyring og afviklingsordning i Unionen.

*Artikel 25***Genopretnings- og afviklingsplaner**

1. Myndigheden skal bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af effektive og konsekvente genopretnings- og afviklingsplaner, procedurer for krisesituationer og forebyggende foranstaltninger til at minimere de systemiske virkninger af et eventuelt svigt.
2. Myndigheden kan identificere den bedste praksis, der sigter mod at lette afviklingen af nødlidende institutioner og navnlig grænseoverskridende koncerner, på måder, der undgår afsmittende virkninger og sikrer, at passende redskaber, herunder tilstrækkelige ressourcer, er til rådighed, og gør det muligt at afvikle institutionen eller koncernen på en velordnet, omkostningseffektiv og rettidig måde.
3. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

*Artikel 26***Udvikling af et europæisk netværk af nationale forsikringsgarantiordninger**

Myndigheden kan bidrage til vurderingen af behovet for et europæisk netværk af nationale forsikringsgarantiordninger, som finansieres passende og harmoniseres tilstrækkeligt.

*Artikel 27***Kriseforebyggelse, -styring og -løsning**

Myndigheden kan af Kommissionen blive anmodet om at bidrage til den vurdering, der er omhandlet i artikel 242 i direktiv 2009/138/EF, navnlig i forhold til samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i tilsynskollegier og disses funktionsdygtighed, tilsynspraksis i forbindelse med fastsættelse af kapitaltillæg, vurderingen af fordelene ved at styrke koncerntilsyn og kapitalforvaltning inden for en koncern af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, herunder mulige foranstaltninger til forbedring af god grænseoverskridende ledelse af forsikringskoncerner, navnlig hvad angår risikostyring og kapitalforvaltning, og kan rapportere om nye tiltag og fremskridt vedrørende:

▼B

- a) en harmoniseret ramme for tidlig indgriben
- b) fremgangsmåder inden for centraliseret risikostyring i koncerner og koncerninterne modellers funktionsdygtighed, herunder gennemførelse af stresstest
- c) koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer
- d) egenskaber ved diversifikations- og koncentrationseffekter set over tid
- e) en harmoniseret ramme for aktivers overførbarhed, insolvens- og likvidationsprocedurer, hvilket overflødiggør de relevante nationale selskabsretlige forhindringer for aktivers overførbarhed
- f) et ensartet beskyttelsesniveau for forsikringstagere og begunstigede i virksomheder inden for samme koncern, navnlig i krisesituationer
- g) en harmoniseret og passende finansieret fælles EU-løsning for forsikringsgarantiordninger.

For så vidt angår litra f) kan myndigheden også rapportere om nye tiltag og fremskridt vedrørende en række koordinerede nationale krisestyringsordninger, herunder nødvendigheden af et system af sammenhængende og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter.

Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte muligheden for at styrke den rolle, som myndigheden spiller inden for rammerne af kriseforebyggelse, -styring og -løsning.

*Artikel 28***Delegering af opgaver og ansvarsområder**

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, delegere opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende delegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne delegeringsaftaler, og de kan begrænse omfanget af delegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle institutioner eller koncerner.
2. Myndigheden stimulerer og letter delegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan delegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.
3. Delegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de delegerede ansvarsområder.
4. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

▼B

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør på passende måde enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

*Artikel 29***Fælles tilsynskultur**

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles EU-tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Unionen. Myndigheden sørger i den forbindelse som minimum for:

- a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder

▼M2

- aa) at fastlægge strategiske EU-tilsynsprioriteter i overensstemmelse med artikel 29a
- ab) at nedsætte koordineringsgrupper i overensstemmelse med artikel 45b for at fremme tilsynsmæssig konvergens og identificere bedste praksis
- b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder vedrørende alle relevante spørgsmål, herunder cybersikkerhed og cyberangreb, under fuld overholdelse af de gældende fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelser i den relevante lovgivningsmæssige EU-retsakt

▼B

- c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandards af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandards og internationale regnskabsstandards i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3
- d) at vurdere anvendelsen af de relevante reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udstedt af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil

▼M2

- e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, herunder vedrørende teknologisk innovation, forskellige former for andelselskaber og gensidige selskaber, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer, og
- f) at etablere et overvågningssystem til at vurdere væsentlige miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici under hensyntagen til Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

▼ **M2**

2. Myndigheden kan, når det er hensigtsmæssigt, udvikle nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles tilgange og praksis på tilsynsområdet.

For at opbygge en fælles tilsynskultur udvikler og ajourfører myndigheden en EU-tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner i Unionen, der tager behørigt hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af risici, forretningspraksis, forretningsmodeller hos og størrelsen af de finansielle institutioner og af markeder. EU-tilsynshåndbogen skal indeholde bedste praksis og nærmere angive metoder og processer af høj kvalitet.

Myndigheden gennemfører, hvor det er hensigtsmæssigt, åbne offentlige høringer om de i stk. 1, litra a), omhandlede udtalelser og de i nærværende stykke omhandlede værktøjer og instrumenter. Den foretager også, hvor det er hensigtsmæssigt, en analyse af de dermed forbundne potentielle omkostninger og fordele. Sådanne høringer og analyser skal stå i forhold til udtalelsernes eller værktøjernes og instrumenternes omfang, art og virkninger. Myndigheden anmoder, hvor det er hensigtsmæssigt, også om rådgivning fra den relevante interessentgruppe, der er omhandlet i artikel 37.

*Artikel 29a***Strategiske EU-prioriteter**

Myndigheden fastlægger mindst hvert tredje år og senest den 31. marts, efter en drøftelse i tilsynsrådet og under hensyntagen til bidrag modtaget fra kompetente myndigheder, eksisterende arbejde udført af EU-institutioner og analyser, advarsler og henstillinger offentliggjort af ESRB, op til to prioriteter af relevans for hele Unionen, som afspejler fremtidige udviklinger og tendenser. De kompetente myndigheder tager ved udarbejdelsen af deres arbejdsprogrammer hensyn til disse prioriteter og underretter myndigheden herom. Myndigheden drøfter de kompetente myndigheders relevante aktiviteter i det efterfølgende år og drager konklusioner heraf. Myndigheden drøfter en eventuel opfølgning, som kan omfatte retningslinjer, henstillinger til kompetente myndigheder og peerevalueringer på det respektive område.

De prioriteter af relevans for hele Unionen, som myndigheden har fastlagt, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at anvende deres bedste praksis eller at agere i forhold til deres nye prioriteter og udviklinger, og særlige nationale forhold skal tages i betragtning.

*Artikel 30***Peerevaluering af kompetente myndigheder**

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle af eller alle de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen og effektiviteten i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning af de evaluerede kompetente myndigheder. Ved planlægningen og gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført, vedrørende den pågældende kompetente myndighed, herunder eventuelle relevante oplysninger, der er meddelt til myndigheden i henhold til artikel 35, samt eventuelle relevante oplysninger fra interessenter.

▼ **M2**

2. Med henblik på denne artikel nedsætter myndigheden ad hoc-peerevalueringsudvalg, som sammensættes af personer, der er en del af myndighedens personale, og medlemmer fra de kompetente myndigheder. Peerevalueringsudvalgene ledes af et medlem af myndighedens personale. Formanden foreslår, efter høring af styrelsesudvalget og efter en åben indkaldelse af interessetilkendegivelser om deltagelse heri, formanden for og medlemmerne af et peerevalueringsudvalg, som skal godkendes af tilsynsrådet. Forslaget anses for at være godkendt, medmindre tilsynsrådet inden 10 dage efter, at formanden har foreslået det, vedtager en afgørelse om at forkaste det.

3. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

- a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer, grad af uafhængighed og governanceordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til den effektive anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter og kapaciteten til at reagere på markedsudviklingen
- b) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået i anvendelsen af EU-retten og med hensyn til tilsynspraksis, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 10-16, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene fastsat i EU-retten
- c) anvendelsen af bedste praksis udviklet af kompetente myndigheder, hvis anvendelse kunne være en fordel for andre kompetente myndigheder
- d) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

4. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af peerevalueringen. Denne peerevalueringsrapport forberedes af peerevalueringsudvalget og vedtages af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 4. I forbindelse med udarbejdelsen af rapporten rådfører peerevalueringsudvalget sig med styrelsesudvalget for at sikre en konsekvent tilgang i forhold til andre peerevalueringsrapporter og for at sikre ensartede vilkår. Styrelsesudvalget skal navnlig vurdere, om metoden er blevet anvendt på samme måde. Rapporten skal redegøre for og angive, hvilke opfølgingsforanstaltninger der anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige på grundlag af peerevalueringen. Disse opfølgingsforanstaltninger kan gennemføres i form af retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 og udtalelser i henhold til artikel 29, stk. 1, litra a).

I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder sig mest muligt på at følge alle retningslinjer og henstillinger, der udstedes.

▼ **M2**

Når myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15 eller retningslinjer eller henstillinger i overensstemmelse med artikel 16, tager den hensyn til resultatet af peerevalueringen samt alle andre oplysninger, som myndigheden er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, med henblik på at sikre konvergens i tilsynspraksis af højeste kvalitet.

5. Myndigheden forelægger Kommissionen en udtalelse, hvor den under hensyntagen til resultatet af peerevalueringen eller andre oplysninger, som myndigheden er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, vurderer, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering af EU-regler vedrørende finansielle institutioner eller kompetente myndigheder fra Unionens perspektiv.

6. Myndigheden udarbejder en opfølgingsrapport to år efter offentliggørelsen af peerevalueringsrapporten. Opfølgingsrapporten forberedes af peerevalueringsudvalget og vedtages af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 4. I forbindelse med udarbejdelsen af rapporten rådfører peerevalueringsudvalget sig med styrelsesudvalget for at sikre en konsekvent tilgang i forhold til andre opfølgingsrapporter. En opfølgingsrapport omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af de tiltag, som de kompetente myndigheder, der er genstand for peerevalueringen, har gennemført som reaktion på opfølgingsforanstaltningerne i peerevalueringsrapporten.

7. Peerevalueringsudvalget identificerer, efter at have hørt de kompetente myndigheder, der var genstand for peerevalueringen, de begrundede vigtigste resultater af peerevalueringen. Myndigheden offentliggør de begrundede vigtigste resultater af peerevalueringen og af den i stk. 6 omhandlede opfølgingsrapport. Afviger myndighedens begrundede vigtigste resultater fra dem, der er identificeret af peerevalueringsudvalget, fremsender myndigheden på fortrolig basis peerevalueringsudvalgets resultater til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Hvor en kompetent myndighed, der er genstand for peerevalueringen, er bekymret for, at offentliggørelse af myndighedens begrundede vigtigste resultater ville indebære en risiko for det finansielle systems stabilitet, har den mulighed for at henvise spørgsmålet til tilsynsrådet. Tilsynsrådet kan beslutte ikke at offentliggøre de pågældende uddrag.

8. Med henblik på denne artikel fremsætter styrelsesudvalget et forslag til en arbejdsplan for peerevalueringer for de kommende to år, som bl.a. skal afspejle erfaringerne fra de seneste peerevalueringsprocesser og drøftelserne i de i artikel 45b omhandlede koordineringsgrupper. Arbejdsplanen for peerevalueringer udgør en særskilt del af det årlige og flerårige arbejdsprogram. Den offentliggøres. I hastende tilfælde eller i tilfælde af uforudsete begivenheder kan myndigheden beslutte at gennemføre yderligere peerevalueringer.

▼B*Artikel 31***Koordineringsfunktion****▼M2**

1. Myndigheden varetager en generel koordinationsrolle mellem de kompetente myndigheder, navnlig i situationer, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders velordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen bringes i fare, eller i situationer med grænseoverskridende virksomhed, der potentielt kan påvirke beskyttelsen af forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og pensionsmodtagere i Unionen.

2. Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

▼B

- a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- b) når det er muligt og hensigtsmæssigt, at fastlægge omfanget og verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle berørte kompetente myndigheder
- c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19
- d) at underrette ESRB om eventuelle potentielle krisesituationer hurtigst muligt

▼M2

- e) at træffe passende foranstaltninger med henblik på koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare
- ea) at træffe passende foranstaltninger til at koordinere de relevante kompetente myndigheders tiltag med henblik på at lette adgangen til markedet for aktører eller produkter, der understøttes af teknologisk innovation

▼B

- f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af de reguleringsmæssige rapporteringsforpligtelser for finansielle institutioner, der opererer i mere end en medlemsstat. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.

▼M2

3. Med henblik på at bidrage til at etablere en fælles europæisk tilgang til teknologisk innovation fremmer myndigheden tilsynsmæssig konvergens, i relevant omfang med støtte fra udvalget om forbrugerbeskyttelse og finansiell innovation, der letter adgangen til markedet for aktører eller produkter, der understøttes af teknologisk innovation, navnlig gennem udveksling af oplysninger og bedste praksis. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan myndigheden vedtage retningslinjer eller henstillinger i overensstemmelse med artikel 16.

▼ M2*Artikel 31a***Udveksling af oplysninger om egnethed og hæderlighed**

Myndigheden opretter sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) et system til udveksling af oplysninger af relevans for de kompetente myndigheders vurdering af egnethed og hæderlighed for indehavere af kvalificerede andele, ledende medarbejdere og nøglemedarbejdere i finansielle institutioner i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

▼ B*Artikel 32***▼ M2****Vurdering af markedsudviklingen, herunder stresstest**

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. Myndigheden medtager i sine vurderinger en analyse af de markeder, som finansielle institutioner opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på sådanne institutioner.

2. Myndigheden iværksætter og koordinerer vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den:

- a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers konsekvenser for en finansiell institutions finansielle stilling under hensyntagen til bl.a. risici i forbindelse med ugunstige miljøudviklinger
- aa) fælles metoder til identificering af de finansielle institutioner, der skal medtages i vurderinger på EU-plan

▼ B

- b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed
- c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers virkninger for en institutions finansielle stilling og for forsikringstagere, medlemmer af pensionsordninger og begunstigede samt forbrugeroplysning

▼ M2

- d) fælles metoder til vurdering af indvirkningen af miljørisici på finansielle institutioners finansielle stabilitet.

▼ M2

Med henblik på anvendelsen af dette stykke samarbejder myndigheden med ESRB.

3. Uden at dette berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010, leverer myndigheden mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, i kombination med de i artikel 22, stk. 2, i nærværende forordning omhandlede indikatorer.

▼ B

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt forebyggende og afhjælpende tiltag.

4. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg.

▼ M2*Artikel 33***Internationale forbindelser, herunder ækvivalens**

1. Myndigheden kan, uden at dette berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetenceområder, udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med regulerings- og tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

Myndigheden indgår ikke administrative ordninger med et tredjeland's regulerings- og tilsynsmyndigheder, hvor det pågældende tredjeland i overensstemmelse med en gældende delegeret retsakt vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 er opført på listen over jurisdiktioner med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system. Dette udelukker ikke andre former for samarbejde mellem myndigheder og de respektive tredjeland's myndigheder med henblik på at mindske trusler mod Unionens finansielle system.

2. Myndigheden bistår Kommissionen ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens vedrørende regulerings- og tilsynsordninger i tredjelande efter en specifik anmodning om rådgivning fra Kommissionen, eller hvor det kræves i medfør af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

3. Myndigheden overvåger, med særlig fokus på konsekvenserne heraf for den finansielle stabilitet, markedintegriteten, beskyttelsen af forsikringstagerne og det indre markeds funktion, den relevante udvikling på regulerings- og tilsynsområdet samt håndhævelsespraksis og markedsudviklinger i tredjelande, for hvilke Kommissionen har vedtaget afgørelser om ækvivalens i henhold til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, i det omfang de er relevante for risikobaserede ækvivalensvurderinger.

▼ **M2**

Den kontrollerer endvidere, om de kriterier, der er lagt til grund for de pågældende afgørelser om ækvivalens, samt alle deri fastsatte betingelser fortsat er opfyldt.

Myndigheden kan samarbejde med relevante myndigheder i tredjelande. Myndigheden forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) en fortrolig rapport, der sammenfatter resultaterne af dens overvågning i relation til alle ækvivalente tredjelande. Rapporten skal navnlig fokusere på konsekvenserne for den finansielle stabilitet, markedsintegriteten, beskyttelsen af forsikringstagerne eller det indre markeds funktion.

Konstaterer myndigheden relevante udviklinger i relation til regulering og tilsyn eller håndhævelsespraksis i tredjelande som omhandlet i dette stykke, der kunne påvirke den finansielle stabilitet i Unionen eller i en eller flere af dens medlemsstater, markedsintegriteten, beskyttelsen af forsikringstagerne eller det indre markeds funktion, underretter den uden unødigt ophold Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på fortrolig basis.

4. Uden at det berører særlige krav fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, og på de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, fastsatte betingelser samarbejder myndigheden så vidt muligt med de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis regulerings- og tilsynsmæssige ordninger er blevet anerkendt som værende ækvivalente. Dette samarbejde skal i princippet foregå på grundlag af administrative ordninger, der indgås med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande. I forbindelse med forhandlinger om sådanne administrative ordninger inkluderer myndigheden bestemmelser om følgende:

- a) mekanismer, der gør det muligt for myndigheden at indhente relevante oplysninger, herunder oplysninger om reguleringsordningen, den tilsynsmæssige tilgang, relevante markedsudviklinger og enhver ændring, der kunne påvirke ækvivalensafgørelsen
- b) i det omfang det er nødvendigt for opfølgning af sådanne ækvivalensafgørelser, procedurerne vedrørende koordinering af tilsynsaktiviteter, herunder om nødvendigt kontrolbesøg på stedet.

Myndigheden underretter Kommissionen, hvor en kompetent tredjelandsmyndighed nægter at indgå aftaler om sådanne administrative ordninger eller nægter at samarbejde effektivt.

5. Myndigheden kan udarbejde standarder for administrative ordninger med henblik på at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis i Unionen og for at styrke den tilsynsmæssige koordinering på internationalt plan. De kompetente myndigheder bestræber sig mest muligt på at følge sådanne standarder.

Myndigheden giver i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede rapport oplysninger om administrative ordninger, der er aftalt med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, bistand, som myndigheden har ydet Kommissionen ved forberedelse af ækvivalensafgørelser, og myndighedens overvågning i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

▼M2

6. Myndigheden bidrager inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til denne forordning og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter til en samlet, fælles, konsekvent og effektiv repræsentation af Unionens interesser i internationale fora.

▼B*Artikel 35***Indsamling af oplysninger**

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger, og at anmodningen om oplysninger er nødvendig i forhold til arten af den pågældende opgave.

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat kan myndigheden stille alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af såvel tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlapning af indberetningsforpligtelserne, skal den tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller til det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

6. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt i henhold til stk. 1 eller 5, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning direkte til de relevante finansielle institutioner. I den begrundede anmodning forklares det, hvorfor oplysningerne om de respektive individuelle finansielle institutioner er nødvendige.

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i henhold til nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

▼B

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

*Artikel 36***Forholdet til ESRB**

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.
2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, rettidige oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, leveres hurtigst muligt til ESRB efter begrundet anmodning, jf. artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner.

▼M2

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til myndigheden, drøfter myndigheden advarslen eller henstillingen på det næste møde i tilsynsrådet eller, hvor det er hensigtsmæssigt, tidligere for at vurdere, hvilke følger advarslen eller henstillingen har for udførelsen af dens opgaver, og eventuel opfølgning på en sådan advarsel eller henstilling.

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle tiltag, der skal træffes i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslerne og henstillingerne.

Hvis myndigheden ikke følger op på en advarsel eller henstilling, begrundes den dette over for ESRB. ESRB underretter Europa-Parlamentet herom i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1092/2010. ESRB underretter også Rådet herom.

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller anbefaling fra ESRB rettet til en kompetent myndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's henstilling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

Hvor den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1092/2010 underretter Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB om, hvilke tiltag den har iværksat som svar på en henstilling fra ESRB, tager den behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter.

▼B*Artikel 37***Interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og
interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger**

1. Der nedsættes en interessentgruppe for forsikrings- og genforsikringsordninger og en interessentgruppe for arbejdsmarkedspensionsordninger (i det følgende samlet benævnt »interessentgrupperne«) for at fremme høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. Interessentgrupperne høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 10-15 vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, artikel 16 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis der skal træffes omgående foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgrupperne hurtigst muligt.

Interessentgrupperne holder møde mindst fire gange om året. De kan i fællesskab drøfte områder af fælles interesse og orienterer hinanden om de andre emner, der bliver drøftet.

Et medlem af en interessentgruppe kan også være medlem af den anden interessentgruppe.

▼M2

2. Interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger består af 30 medlemmer. Disse medlemmer skal omfatte:

- a) 13 medlemmer, der på afbalanceret vis repræsenterer forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der opererer i Unionen, hvoraf tre skal repræsentere kooperative og gensidige forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber
- b) 13 medlemmer, der repræsenterer arbejdstagerrepræsentanter fra forsikrings- og genforsikringsselskaber og forsikringsformidlere, der opererer i Unionen, forbrugere, brugere af ydelser fra forsikrings- og genforsikringsordninger, repræsentanter for SMV'er og repræsentanter for relevante faglige sammenslutninger, og
- c) fire medlemmer, som er uafhængige, højt anerkendte akademikere.

3. Interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger består af 30 medlemmer. Disse medlemmer skal omfatte:

- a) 13 medlemmer, der på afbalanceret vis repræsenterer arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der opererer i Unionen
- b) 13 medlemmer, der repræsenterer arbejdstagerrepræsentanter, repræsentanter for begunstigede, repræsentanter for SMV'er og repræsentanter for relevante faglige sammenslutninger, og
- c) fire medlemmer, som er uafhængige, højt anerkendte akademikere.

▼M2

4. Medlemmerne af interessentgrupperne udpeges af tilsynsrådet efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende afspejling af diversiteten i forsikrings- og genforsikringssektoren samt i arbejdsmarkedspensionssektoren, geografisk og kønsmæssig balance og en repræsentation af interessenter, der dækker hele Unionen. Medlemmerne af interessentgrupperne udvælges på grundlag af deres kvalifikationer, færdigheder, relevante viden og dokumenterede ekspertise.

4a. Medlemmerne af den relevante interessentgruppe vælger en formand for gruppen fra deres midte. Formanden har en mandatperiode på to år.

Europa-Parlamentet kan opfordre formanden for en af interessentgrupperne til at afgive en erklæring over for det og besvare ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

5. Myndigheden tilvejebringer alle nødvendige oplysninger med forbehold af den i denne forordnings artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgrupperne. Der skal ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgrupper, der repræsenterer nonprofitorganisationer, bortset fra repræsentanter for erhvervet. Denne godtgørelse skal tage højde for medlemmernes forberedende og opfølgende arbejde og skal som minimum svare til refusionssatsen for tjenestemænd i henhold til afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ om vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen (personalevedtægten). Interessentgrupperne kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger har en mandatperiode på fire år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

▼B

Medlemmerne af interessentgrupperne kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

▼M2

6. Interessentgrupperne kan yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, med særlig vægt på opgaverne fastlagt i artikel 10-16, 29, 30 og 32.

Kan medlemmerne af interessentgrupperne ikke nå til enighed om rådgivning, kan en tredjedel af deres medlemmer eller de medlemmer, der repræsenterer én gruppe af interessenter, yde særskilt rådgivning.

Interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger, interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger, interessentgruppen for banker og interessentgruppen for værdipapirer og markeder kan yde fælles rådgivning om spørgsmål vedrørende ESA'ernes arbejde i henhold til artikel 56 om fælles holdninger og fælles forskrifter.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

▼B

7. Interessentgrupperne vedtager selv deres forretningsorden med et flertal på to tredjedele af deres respektive medlemmer.

▼M2

8. Myndigheden offentliggør rådgivningen fra interessentgrupperne, deres medlemmers særskilte rådgivning og resultaterne af deres høringer samt oplysninger om, hvordan rådgivning og resultater af høringer er blevet taget i betragtning.

▼B*Artikel 38***Beskyttelsesforanstaltninger**

1. Myndigheden sikrer, at afgørelser vedtaget i henhold til artikel 18 eller 19 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

2. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten oplyser myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin afgørelse, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres afgørelsen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin afgørelse, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder efter, at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i fjerde afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med femte afsnit, bortfalder myndighedens afgørelse.

3. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

▼B

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med fjerde afsnit, ophører suspensionen af myndighedens afgørelse.

4. Har Rådet truffet en afgørelse i henhold til stk. 3 om ikke at trække en afgørelse truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 18, stk. 3, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at myndighedens afgørelse indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan medlemsstaten underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets afgørelse.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige afgørelse eller træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3.

Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

5. Ethvert misbrug af denne artikel, særlig i forbindelse med en af myndigheden vedtaget afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, er uforeneligt med det indre marked og er forbudt.

▼M2*Artikel 39***Beslutningsprocedurer**

1. Myndigheden handler i overensstemmelse med denne artikels stk. 2-6, når den vedtager afgørelser i henhold til artikel 17, 18 og 19.

2. Myndigheden underretter enhver adressat for en afgørelse om, at den agter at vedtage en sådan afgørelse, på adressatens officielle sprog, og fastsætter under fuld hensyntagen til sagens hastende karakter, dens kompleksitet og potentielle konsekvenser en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter med hensyn til afgørelsens indhold. Adressaten kan tilkendegive sine synspunkter på sit officielle sprog. Bestemmelsen i første punktum finder tilsvarende anvendelse på henstillinger som omhandlet i artikel 17, stk. 3.

3. Myndighedens afgørelser skal begrundes.

4. Adressaterne for myndighedens afgørelser underrettes om de retsmidler, der er til rådighed i henhold til denne forordning.

5. Har myndigheden vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 4, tager den afgørelsen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

▼M2

6. Afgørelser, som myndigheden vedtager i henhold til artikel 17, 18 eller 19, offentliggøres. Afgørelserne offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte finansielle institution og hovedindholdet af afgørelsen, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod de pågældende finansielle institutioners legitime interesser eller mod beskyttelsen af deres forretningshemmeligheder eller vil kunne udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeders velordnede funktion og integritet eller mod stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen.

▼B

KAPITEL III
ORGANISATION

AFDELING 1

Tilsynsrådet

Artikel 40

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:

▼M2

a) formanden

▼B

b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt

c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret

d) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret

e) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

2. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgrupperne regelmæssigt og mindst to gange årligt.

3. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), omhandlede medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

4. I medlemsstater, hvor mere end én myndighed er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

▼B

5. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

▼M2

6. Er den i stk. 1, litra b), omhandlede nationale offentlige myndighed ikke ansvarlig for håndhævelsen af forbrugerbeskyttelsesreglerne, kan det i nævnte litra omhandlede medlem af tilsynsrådet beslutte at invitere en repræsentant for medlemsstatens forbrugerbeskyttelsesmyndighed, som ikke har stemmeret. I tilfælde, hvor forbrugerbeskyttelsesansvaret er delt mellem flere myndigheder i en medlemsstat, skal disse myndigheder nå til enighed om en fælles repræsentant.

*Artikel 41***Interne udvalg**

1. Tilsynsrådet kan, på eget initiativ eller efter anmodning fra formanden, nedsætte interne udvalg til specifikke opgaver, som det har fået tildelt. Efter anmodning fra styrelsesudvalget eller formanden kan tilsynsrådet nedsætte interne udvalg til specifikke opgaver, som styrelsesudvalget har fået tildelt. Tilsynsrådet kan delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til interne udvalg, styrelsesudvalget eller formanden.

2. Med henblik på artikel 17 foreslår formanden en afgørelse, som skal vedtages af tilsynsrådet, om indkaldelse af et uafhængigt panel. Det uafhængige panel skal bestå af formanden og seks andre medlemmer, som foreslås af formanden efter høring af styrelsesudvalget og efter en åben indkaldelse af interesselikende givelser om deltagelse heri. De seks andre medlemmer må ikke være repræsentanter for den kompetente myndighed, der angiveligt har overtrådt EU-retten, og må ikke have en interesse i sagen eller direkte forbindelser til den berørte kompetente myndighed.

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer stemmer for.

3. Med henblik på artikel 19 foreslår formanden en afgørelse, som skal vedtages af tilsynsrådet, om indkaldelse af et uafhængigt panel. Det uafhængige panel skal bestå af formanden og seks andre medlemmer, som foreslås af formanden efter høring af styrelsesudvalget og efter en åben indkaldelse af interesselikende givelser om deltagelse heri. De seks andre medlemmer må ikke være repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, og må ikke have en interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte kompetente myndigheder.

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer stemmer for.

▼ M2

4. Med henblik på gennemførelse af den i artikel 22, stk. 4, første afsnit, omhandlede undersøgelse kan formanden foreslå en afgørelse om at indlede undersøgelsen og en afgørelse om at indkalde et uafhængigt panel, idet forslaget skal vedtages af tilsynsrådet. Det uafhængige panel skal bestå af formanden og seks andre medlemmer, som foreslås af formanden efter høring af styrelsesudvalget og efter en åben indkaldelse af interessetilkendegivelser om deltagelse heri.

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer stemmer for.

5. De i denne artikels stk. 2 og 3 omhandlede paneler eller formanden foreslår i henhold til artikel 17 eller artikel 19 afgørelser til endelig vedtagelse i tilsynsrådet. Et panel som omhandlet i nærværende artikels stk. 4 fremlægger resultatet af den undersøgelse, der er foretaget i henhold til artikel 22, stk. 4, første afsnit, for tilsynsrådet.

6. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for de i denne artikel omhandlede paneler.

Artikel 42

Tilsynsrådets uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, de er tillagt ved denne forordning, handler medlemmerne af tilsynsrådet uafhængigt, objektivt og udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterne, EU-institutioner eller -organer og ethvert andet offentligt eller privat organ må ikke søge at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

3. Medlemmer af tilsynsrådet, formanden samt ikke-stemmeberettigede repræsentanter og observatører, der deltager i tilsynsrådets møder, erklærer forud for sådanne møder præcist og fuldstændigt, om de har interesser, der vil kunne anses for at være til skade for deres uafhængighed med hensyn til et hvilket som helst punkt på dagsordenen, og undlader at deltage i drøftelserne af og afstemningen om sådanne punkter.

4. Tilsynsrådet fastsætter i sin forretningsorden de praktiske ordninger for den i stk. 3 omhandlede regel om erklæring om interesser og for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.

▼ B*Artikel 43***Opgaver****▼ M2**

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarligt for at træffe de i kapitel II omhandlede afgørelser. Tilsynsrådet vedtager myndighedens udtalelser, henstillinger, retningslinjer og afgørelser og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II, på grundlag af et forslag fra det relevante interne udvalg eller panel, formanden eller styrelsesudvalget, alt efter hvad der er relevant.

▼ B

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra styrelsesudvalget myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

▼ M2

5. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra styrelsesudvalget årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

▼ B

6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

7. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 63.

▼ M2

8. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør. Det kan afsætte den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 51, stk. 5.

*Artikel 43a***Gennemsigthed i afgørelser truffet af tilsynsrådet**

Uanset artikel 70 tilsender myndigheden inden for seks uger fra hvert møde i tilsynsrådet som minimum Europa-Parlamentet et omfattende og retvisende referat af dette møde, som giver fuldt indblik i drøftelserne,

▼M2

herunder en kommenteret liste over afgørelser. Drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner må ikke afspejles i et sådant referat, medmindre andet er foreskrevet i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

▼B*Artikel 44***Beslutningstagning****▼M2**

1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme.

Med hensyn til de i denne forordnings artikel 10-16 specificerede retsakter og de foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i henhold til denne forordnings artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI i denne forordning, og uanset første afsnit i nærværende stykke træffer tilsynsrådet afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer som defineret i artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 3 i protokollen (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

Formanden deltager ikke i afstemningen om de i andet afsnit omhandlede afgørelser.

Med hensyn til sammensætningen af panelerne i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, 3 og 4, og medlemmerne af det i artikel 30, stk. 2, omhandlede peerevalueringsudvalg tilstræber tilsynsrådet, når det behandler formandens forslag, at opnå enighed. Opnås der ikke enighed, vedtager tilsynsrådet afgørelser med et flertal bestående af tre fjerdedele af sine stemmeberettigede medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme.

Med hensyn til afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 18, stk. 3 og 4, og uanset første afsnit i nærværende stykke træffer tilsynsrådet afgørelser med et simpelt flertal af sine stemmeberettigede medlemmer.

▼B

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

▼M2

4. Med hensyn til afgørelser i overensstemmelse med artikel 17, 19 og 30 stemmer tilsynsrådet om de foreslåede afgørelser ved en skriftlig procedure. De stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet har otte arbejdsdage til at stemme. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. Den foreslåede afgørelse betragtes som vedtaget, medmindre et simpelt flertal af tilsynsrådets stemmeberettigede medlemmer gør indsigelse. Ikke afgivne stemmer medregnes hverken som godkendelser eller indsigelser og tages ikke i betragtning ved beregning af afstemningsresultatet. Hvis tre stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet gør indsigelse mod den skriftlige procedure, drøfter tilsynsrådet udkastet til afgørelse og træffer afgørelse om det efter proceduren i nærværende artikels stk. 1.

▼ M2

Ikkestemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af den administrerende direktør deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre andet er foreskrevet i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

5. Myndighedens formand har eneret til til enhver tid at anmode om en afstemning. Uden at dette berører nævnte eneret og myndighedens beslutningstagningsprocedurers effektivitet, bestræber myndighedens tilsynsråd bestræber sig på at opnå enighed, når det træffer sine afgørelser.

▼ B*AFDELING 2***Styrelsesudvalget****▼ M2***Artikel 45***Sammensætning**

1. Styrelsesudvalget er sammensat af formanden og seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem af styrelsesudvalget, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan træde i stedet for den pågældende, hvis denne er forhindret i at deltage.

2. De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være kønsmæssigt afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

3. Styrelsesudvalget indkaldes til møde af formanden på dennes initiativ eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden. Styrelsesudvalget afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som styrelsesudvalget finder det nødvendigt. Det afholder møder mindst fem gange om året.

4. Medlemmerne af styrelsesudvalget kan, med forbehold af forretningsordenen, bistås af rådgivere eller eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under styrelsesudvalgets drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner.

*Artikel 45a***Beslutningstagning**

1. Styrelsesudvalgets afgørelser vedtages med simpelt flertal af dets medlemmer, idet det tilstræbes at opnå enighed. Hvert medlem har én stemme. Formanden deltager som stemmeberettiget medlem.

▼ **M2**

2. Den administrerende direktør og en repræsentant for Kommissionen deltager i styrelsesudvalgets møder uden stemmeret. Kommissionens repræsentant har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 63.

3. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

*Artikel 45b***Koordineringsgrupper**

1. Styrelsesudvalget kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en kompetent myndighed nedsætte koordineringsgrupper for nærmere fastlagte emner, for hvilke der kan være behov for koordinering under hensyntagen til bestemte markedsudviklinger. Styrelsesudvalget nedsætter koordineringsgrupper for nærmere fastlagte emner efter anmodning fra fem medlemmer af tilsynsrådet.

2. Alle kompetente myndigheder deltager i koordineringsgrupperne og forelægger i overensstemmelse med artikel 35 koordineringsgrupperne de oplysninger, der er nødvendige for, at koordineringsgrupperne kan varetage deres koordinerende opgaver i overensstemmelse med deres mandat. Koordineringsgrupperne arbejder på grundlag af oplysninger fra de kompetente myndigheder og ethvert forhold, der er påpeget af myndigheden.

3. Grupperne ledes af et medlem af styrelsesudvalget. Hvert år aflægger det respektive medlem af styrelsesudvalget med ansvar for koordineringsgruppen rapport til tilsynsrådet om de vigtigste elementer af drøftelserne og resultaterne og fremsætter, hvor det er relevant, et forslag til reguleringsmæssig opfølgning eller en peerevaluering på det pågældende område. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om, hvordan de har taget koordineringsgruppernes arbejde i betragtning i deres aktiviteter.

4. I forbindelse med overvågningen af markedsudvikling, som en koordineringsgruppe måtte have fokus på, kan myndigheden i overensstemmelse med artikel 35 anmode de kompetente myndigheder om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for, at myndigheden kan udøve sin overvågningsrolle.

*Artikel 46***Styrelsesudvalgets uafhængighed**

Styrelsesudvalgets medlemmer handler uafhængigt, objektivt og udelukkende i Unionens interesse som helhed og må hverken søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Medlemsstaterne, EU-institutioner og -organer og ethvert andet offentligt eller privat organ må ikke søge at påvirke styrelsesudvalgets medlemmer i udførelsen af deres opgaver.

▼ B*Artikel 47***Opgaver**

1. Styrelsesudvalget sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.
2. Styrelsesudvalget fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.
3. Styrelsesudvalget udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 63 og 64.

▼ M2

- 3a. Styrelsesudvalget kan undersøge, afgive udtalelse om og fremsætte forslag vedrørende alle spørgsmål med undtagelse af opgaver fastlagt i artikel 30.

▼ B

4. Styrelsesudvalget vedtager myndighedens plan for personalepolitikken og i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser for vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »vedtægten for tjenestemænd«).

5. Styrelsesudvalget vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 72.

▼ M2

6. Styrelsesudvalget foreslår en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse.

▼ B

7. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

▼ M2

8. Styrelsesudvalget udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3 og 5, idet det tager behørigt hensyn til et forslag fra tilsynsrådet.

9. Styrelsesudvalgets medlemmer offentliggør oplysninger om alle afholdte møder og om eventuelle modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten.

▼ B*AFDELING 3***Formanden***Artikel 48***Udpegelse og opgaver**

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

▼M2

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde, herunder at fastlægge dagsordenen, som skal vedtages af tilsynsrådet, indkalde til møder og forelægge punkter til afgørelse, og leder tilsynsrådets møder.

Formanden er ansvarlig for at fastlægge styrelsesudvalgets dagsorden, som skal vedtages af styrelsesudvalget, og leder styrelsesudvalgets møder.

Formanden kan opfordre styrelsesudvalget til at overveje at nedsætte en koordineringsgruppe i overensstemmelse med artikel 45b.

2. Formanden udvælges på grundlag af kvalifikationer, færdigheder, kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og finansiell regulering på grundlag af en åben udvælgelsesprocedure, hvor princippet om kønsmæssig balance respekteres, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Tilsynsrådet opstiller, med bistand fra Kommissionen, en afgrænset liste over egnede kandidater til stillingen som formand med henblik på udvælgelse. På grundlag af den afgrænsede liste vedtager Rådet en afgørelse om udpegelse af formanden efter Europa-Parlamentets bekræftelse.

Hvor formanden ikke længere opfylder betingelserne, der er omhandlet i artikel 49, eller er fundet skyldig i en alvorlig forseelse, kan Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen, som er blevet godkendt af Europa-Parlamentet, vedtage en afgørelse om at fjerne vedkommende fra posten.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en næstformand, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. Denne næstformand må ikke vælges blandt medlemmerne af styrelsesudvalget.

▼B

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på
- b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

▼M2

Med henblik på den evaluering, der er omhandlet i første afsnit, varetages formandens opgaver af næstformanden.

Rådet kan på grundlag af et forslag fra tilsynsrådet og med bistand fra Kommissionen og under hensyntagen til den evaluering, der er omhandlet i første afsnit, forlænge formandens mandatperiode én gang.

▼ M2

5. Formanden kan kun afsættes, hvis der er tungtvejende grunde hertil. Vedkommende kan kun afsættes af Europa-Parlamentet på grundlag af en afgørelse truffet af Rådet, vedtaget efter høring af tilsynsrådet.

▼ B*Artikel 49***▼ M2****Formandens uafhængighed**

Uden at det berører den rolle, som tilsynsrådet spiller i forbindelse med formandens opgaver, må formanden ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

▼ B

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke formanden i udøvelsen af dennes opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

▼ M2*Artikel 49a***Udgifter**

Formanden offentliggør oplysninger om alle afholdte møder med eksterne interessenter inden for en periode på to uger efter mødet og om eventuelle modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægten.

▼ B*AFDELING 4***Den administrerende direktør***Artikel 51***Udpegelse**

1. Myndigheden ledes af en administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.

2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet, efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet, på grundlag af sine kvalifikationer, færdigheder, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.

▼B

3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs mandatperiode evaluerer tilsynsrådet især:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

*Artikel 52***Uafhængighed**

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis styrelsesudvalget og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af dennes opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

*Artikel 53***Opgaver**

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder styrelsesudvalgets arbejde.

2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under styrelsesudvalgets kontrol.

3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 47, stk. 2.

5. Hvert år senest den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 47, stk. 2.

▼B

6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 63 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 64.

7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens regulerings- og tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.

8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 68, og varetager personale spørgsmål.

KAPITEL IV

FÆLLES ORGANER FOR DE EUROPÆISKE
TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder

Artikel 54

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

▼M2

2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde om, under hensyntagen til sektorspecifikke forhold, at sikre tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), navnlig hvad angår:

— finansielle konglomerater og, hvor det er et krav i henhold til EU-retten, tilsynsmæssig konsolidering

▼B

— regnskabsføring og revision

— mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiell stabilitet

— produkter for private investorer

▼M2

— cybersikkerhed

— udveksling af oplysninger og bedste praksis med ESRB og de andre ESA'er

— spørgsmål vedrørende finansielle detailtjenesteydelser og forbruger- og investorbeskyttelse

— rådgivning fra det udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 7.

▼M2

2a. Det Fælles Udvalg kan bistå Kommissionen med vurderingen af betingelserne for og de tekniske specifikationer og procedurer til at garantere sikker og effektiv sammenkobling af de centrale automatiske mekanismer i henhold til den i artikel 32a, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 omhandlede rapportering samt med den effektive sammenkobling af de nationale registre i henhold til nævnte direktiv.

3. Det Fælles Udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, og som fungerer som permanent sekretariat. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.

▼B

4. Hvis en finansiel institution omfatter forskellige sektorer, skal Det Fælles Udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 56.

*Artikel 55***Sammensætning**

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for ESA'erne og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 57 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, en repræsentant for Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg samt ethvert af de i artikel 57 omhandlede underudvalg som observatører.

▼M2

3. Formanden for Det Fælles Udvalg udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for ESA'erne. Formanden for Det Fælles Udvalg er anden næstformand for ESRB.

▼B

4. Det Fælles Udvalg vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

▼M2

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver tredje måned.

5. Myndighedens formand underretter regelmæssigt tilsynsrådet om holdninger, der indtages på møderne i Det Fælles Udvalg.

*Artikel 56***Fælles holdninger og fælles forskrifter**

Myndigheden skal, hvor det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i denne forordnings kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, nå frem til fælles holdninger ved enighed.

▼M2

Foranstaltninger i henhold til denne forordnings artikel 10-16 og afgørelser i henhold til artikel 17, 18 og 19 vedrørende anvendelsen af direktiv 2002/87/EF og af eventuelle andre lovgivningsmæssige retsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages, hvor det kræves i henhold til EU-retten, parallelt af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant.

*Artikel 57***Underudvalg**

1. Det Fælles Udvalg kan nedsætte underudvalg med henblik på udarbejdelsen af udkast til fælles holdninger og fælles forskrifter til Det Fælles Udvalg.
2. Hvert underudvalg er sammensat af de personer, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for det nuværende personale i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.
3. Hvert underudvalg vælger en formand blandt repræsentanterne for de relevante kompetente myndigheder, som også er observatør i Det Fælles Udvalg.
4. Med henblik på artikel 56 nedsættes under Det Fælles Udvalg et underudvalg for finansielle konglomerater.
5. Det Fælles Udvalg offentliggør på sit websted alle nedsatte underudvalg, herunder deres mandater og en liste over deres medlemmer med deres respektive funktioner i underudvalget.

▼B*AFDELING 2***Klagenævn***Artikel 58***Sammensætning og funktion****▼M2**

1. Hermed nedsættes Klagenævnet for de Europæiske Tilsynsmyndigheder.
2. Klagenævnet er sammensat af seks medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden om EU-retten samt international erhvervsmæssig erfaring på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke nuværende personale hos de kompetente

▼M2

myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner eller -organer, som er involveret i myndighedens aktiviteter, og af medlemmer af interessentgruppen for forsikrings- og genforsikringsordninger og interessentgruppen for arbejdsmarkedspensionsordninger. Medlemmerne og suppleanterne skal være statsborgere i en medlemsstat og skal have et indgående kendskab til mindst to officielle EU-sprog. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden og proportionaliteten af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.

▼B

Klagenævnet udpeger sin formand.

▼M2

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens styrelsesudvalg ud fra en afgrænset liste, som Kommissionen har opstillet efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser om deltagelse heri, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

Efter at have modtaget den afgrænsede liste kan Europa-Parlamentet opfordre medlems- og suppleantkandidater til at afgive en erklæring over for det og besvare ethvert spørgsmål fra dets medlemmer.

Europa-Parlamentet kan opfordre medlemmerne af klagenævnet til at afgive en erklæring over for det og besvare ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom, idet erklæringer, spørgsmål eller svar vedrørende individuelle sager, som klagenævnet har truffet afgørelse om eller er ved at behandle, er udelukket.

▼B

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens styrelsesudvalg, afsættes ikke i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og styrelsesudvalget efter høring af tilsynsrådet træffer afgørelse herom.

6. Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede afgørelse henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

7. Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

8. ESA'erne yder passende drifts- og sekretariatsbistand til klagenævnet gennem Det Fælles Udvalg.

*Artikel 59***Uafhængighed og upartiskhed**

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De udøver ikke andre funktioner i forbindelse med myndigheden, styrelsesudvalget eller tilsynsrådet.

▼M2

2. Medlemmerne af klagenævnet og myndighedens personale, som yder drifts- og sekretariatsbistand, deltager ikke i behandlingen af nogen klage, i forbindelse med hvilken de har en personlig interesse, hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den afgørelse, som klagen vedrører.

▼B

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnets deltagelse med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Ingen indsigelse kan gøres med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en indsigelse kan ikke antages til behandling, hvis parten i en klagesag efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget andre processuelle skridt end at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem afgørelse om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant. Er suppleanten selv i en lignende situation udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en erklæring om hverv og en erklæring om interesser, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives og offentliggøres hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 17, 18 og 19 omhandlet afgørelse truffet af myndigheden eller enhver anden afgørelse, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en afgørelse som, skønt den er i form af en afgørelse rettet til en anden person, berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

▼M2

2. Klagen tillige med en begrundelse indgives skriftligt til myndigheden senest tre måneder efter den dato, hvor afgørelsen blev meddelt den pågældende, eller i mangel af sådan meddelelse senest tre måneder efter dagen for offentliggørelsen af myndighedens afgørelse.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest tre måneder efter klagens indgivelse.

▼B

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne meddelelser eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens kompetente organs afgørelse eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

▼M2*Artikel 60a***Myndighedens overskridelse af kompetence**

Enhver fysisk eller juridisk person kan sende Kommissionen en begrundet meddelelse, hvis vedkommende er af den opfattelse, at myndigheden i forbindelse med sit virke i henhold til artikel 16 og 16b har overskredet sin kompetence, herunder ikke har handlet i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, og dette berører den pågældende person umiddelbart og individuelt.

▼B*Artikel 61***Indbringelse af sager for Den Europæiske Unions Domstol**

1. Der kan anlægges sag ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af myndigheden.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

▼B

3. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

*Artikel 62***Myndighedens budget****▼M2**

1. Myndigheden er et organ i henhold til artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ (»finansforordningen«), og dens indtægter udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:

▼B

- a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner, som fordeles i overensstemmelse med den stemmewægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser. For så vidt angår nærværende artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri
- b) et tilskud fra Unionen opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)
- c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter

▼M2

- d) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstater eller observatører
- e) aftalte gebyrer for publikationer, uddannelse og andre tjenesteydelser, som leveres af myndigheden, hvor en eller flere kompetente myndigheder specifikt har anmodet om dem.

Ethvert i første afsnit, litra d), omhandlet frivilligt bidrag fra medlemsstater eller observatører må ikke accepteres, hvis sådan accept ville rejse tvivl om myndighedens uafhængighed og upartiskhed. Frivillige bidrag, der udgør godtgørelse for omkostninger ved opgaver, som en kompetent myndighed har delegeret til myndigheden, anses ikke for at rejse tvivl om sidstnævntes uafhængighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

▼B

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og driftsudgifter.
3. Indtægter og udgifter skal balancere.
4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

▼M2*Artikel 63***Opstilling af budgettet**

1. Den administrerende direktør udarbejder hvert år et foreløbigt udkast til enhedsprogrammeringsdokument for myndigheden for de følgende tre regnskabsår, med angivelse af de anslåede indtægter og udgifter, samt oplysninger om personale, med udgangspunkt i myndighedens etårige og flerårige programmering og sender dette til styrelsesudvalget og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse.
2. Tilsynsrådet vedtager på grundlag af det udkast, som styrelsesudvalget har godkendt, udkastet til enhedsprogrammeringsdokument for de følgende tre regnskabsår.
3. Styrelsesudvalget fremsender senest den 31. januar enhedsprogrammeringsdokumentet til Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet samt Revisionsretten.
4. Under hensyntagen til enhedsprogrammeringsdokumentet opfører Kommissionen i forslaget til EU-budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det udligningsbidrag, der skal konteres Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.
5. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Europa-Parlamentet og Rådet godkender bevillingerne til udligningsbidraget til myndigheden.
6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Unionens almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
7. Styrelsesudvalget underretter uden unødigt ophold Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle følger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom såsom leje eller køb af bygninger.
8. Uden at det berører finansforordningens artikel 266 og 267, er Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse påkrævet for ethvert projekt, der kan få betydelige finansielle eller langsigtede følger for finansieringen af myndighedens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom såsom leje eller køb af bygninger, herunder beskyttelsesklausuler.

▼ **M2***Artikel 64***Gennemførelse af og kontrol med budgettet**

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens årlige budget.

2. Senest den 1. marts det følgende år sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten. Artikel 70 er ikke til hinder for, at myndigheden afgiver de oplysninger til Revisionsretten, som Revisionsretten anmoder om, og som ligger inden for dens kompetence.

3. Myndighedens regnskabsfører sender senest den 1. marts det følgende år de regnskabsoplysninger, som er nødvendige med henblik på konsolideringen, til Kommissionens regnskabsfører på den måde og i det format, der fastlægges af sidstnævnte regnskabsfører.

4. Myndighedens regnskabsfører sender desuden senest den 31. marts det følgende år beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

5. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 246 udarbejder myndighedens regnskabsfører myndighedens endelige regnskab. Den administrerende direktør sender det til tilsynsrådet, som afgiver udtalelse om regnskabet.

6. Myndighedens regnskabsfører sender senest den 1. juli det følgende år det endelige regnskab ledsaget af tilsynsrådets udtalelse til Kommissionens regnskabsfører, Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

Myndighedens regnskabsfører sender ligeledes senest den 15. juni hvert år en rapporteringspakke til Kommissionens regnskabsfører i et standardiseret format, der fastlægges af Kommissionens regnskabsfører med henblik på konsolideringen.

7. Det endelige regnskab offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november det følgende år.

8. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger og sender desuden en kopi af dette svar til styrelsesudvalget og Kommissionen.

9. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 261, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år n+2 myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n.

▼M2

11. Myndigheden afgiver en begrundet udtalelse om Europa-Parlamentets holdning og om eventuelle andre bemærkninger fremsat af Europa-Parlamentet under dechargeproceduren.

*Artikel 65***Finansielle bestemmelser**

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af styrelsesudvalget efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser må ikke afvige fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 ⁽¹⁾, medmindre de specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

▼B*Artikel 66***Forholdsregler mod svig****▼M2**

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁾ ubegrænset anvendelse på myndigheden.

▼B

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 67***Privilegier og immuniteter**

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, gælder for myndigheden og dens personale.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

▼B*Artikel 68***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.
2. Styrelsesudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.
4. Styrelsesudvalget vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

*Artikel 69***Myndighedens ansvar**

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.
2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

*Artikel 70***Tavshedspligt****▼M2**

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og alle medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede embedsmænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i TEUF og de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

▼B

2. Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres.

▼M2

Den i denne artikels stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tavshedspligt hindrer ikke myndigheden og de kompetente myndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter og navnlig til retlige procedurer med henblik på vedtagelse af afgørelser.

2a. Styrelsesudvalget og tilsynsrådet sikrer, at enkeltpersoner, som, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis leverer tjenesteydelser relateret til myndighedens ansvarsområde, herunder embedsmænd og andre personer bemyndiget af styrelsesudvalget og af tilsynsrådet eller udpeget af de kompetente myndigheder til dette formål, er omfattet af krav om tavshedspligt svarende til kravene i stk. 1 og 2.

De samme krav om tavshedspligt gælder også for observatører, der deltager i styrelsesudvalgets og tilsynsrådets møder og deltager i myndighedens aktiviteter.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansielle institutioner.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de praktiske ordninger for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 ⁽¹⁾.

*Artikel 71***Databeskyttelse**

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽²⁾, når den varetager sine opgaver.

▼B*Artikel 72***Aktindsigt**

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

▼M2

2. Styrelsesudvalget vedtager praktiske foranstaltninger for anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

▼B

3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for Ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter påklage til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

*Artikel 73***Sprogordning**

1. Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾ finder anvendelse på myndigheden.

2. Styrelsesudvalget træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 74***Hjemstedsaftale****▼M2**

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesudvalget indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

▼B

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

*Artikel 75***Tredjelandes deltagelse**

1. Tredjelande som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

▼B

2. Myndigheden kan samarbejde med de i stk. 1 omhandlede lande, der anvender lovgivning, der anerkendes som ækvivalent inden for de af myndighedens kompetenceområder, der omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i TEUF.

3. I medfør af de relevante bestemmelser i de i stk. 1 og 2 omhandlede aftaler fastsættes ordninger for arten og omfanget og de procedurermæssige aspekter af de i stk. 1 omhandlede landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼M2*Artikel 76***Forholdet til Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger**

Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger til Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS). Senest på datoen for oprettelse af myndigheden overføres alle CEIOPS' aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk til myndigheden. CEIOPS udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af CEIOPS og af Kommissionen.

▼B*Artikel 77***Overgangsbestemmelser vedrørende personale**

1. Uanset artikel 68 opfyldes alle ansættelseskontrakter og udstationsaftaler indgået af CEIOPS eller dets sekretariat, som var i kraft den 1. januar 2011, indtil de udløber. De må ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprocedure for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med CEIOPS eller dets sekretariat. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som de enkelte har udvist i udførelsen af deres funktioner forud for ansættelsen.

▼B

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

*Artikel 78***Nationale bestemmelser**

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

*Artikel 79***Ændringer**

Afgørelse nr. 716/2009/EF ændres hermed, idet CEIOPS udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

*Artikel 80***Ophævelse**

Kommissionens afgørelse 2009/79/EF om oprettelse af CEIOPS ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2011.

*Artikel 81***Revisionsklausul****▼M2**

1. Senest den 31. december 2021 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) i hvilket omfang de kompetente myndigheder har opnået effektivitet og konvergens med hensyn til tilsynspraksis
- i) de kompetente myndigheders uafhængighed og konvergens af standarder svarende til selskabsstyring

▼B

- ii) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed

b) tilsynskollegiernes virkemåde

c) hvilke fremskridt der er gjort i retning af harmonisering inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer

▼ B

- d) myndighedens rolle i forbindelse med systemiske risici
- e) anvendelsen af beskyttelsesklausulen i artikel 38
- f) anvendelsen af den retligt bindende mæglerrolle i artikel 19

▼ M2

- g) det Fælles Udvalgs virkemåde.

▼ B

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:
 - a) det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirer og finansielle markeder
 - b) det er hensigtsmæssigt at foretage virksomhedstilsyn og føre tilsyn med forretningspraksis hver for sig, eller om begge opgaver skal påhvile den samme tilsynsmyndighed
 - c) det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne
 - d) ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling
 - e) der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS
 - f) ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig
 - g) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver
 - h) det er hensigtsmæssigt at opretholde myndighedens hjemsted eller at flytte ESA'erne til et fælles hjemsted for at øge koordineringen mellem dem.

▼ M2

- 2a. Som en del af den generelle rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, foretager Kommissionen, efter at have hørt alle relevante myndigheder og interessenter, en omfattende vurdering af anvendelsen af artikel 9a.

▼ B

3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen aflægger Kommissionen en årsberetning om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at tildele myndigheden flere tilsynsopgaver på dette område.
4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 82***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 76 og artikel 77, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.